

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวานเพชรพลอยที่ไม่สูญสลายทำให้ลูกเป็นราชา นี่คือโรงเรียนที่ไม่มีขีดจำกัด ลูกต้องศึกษาเล่าเรียนและเติมอารมณ์ของลูกด้วยเพชรพลอยแห่งความรู้ และสอนผู้อื่น
- คำถาม:** ลูกคนไหนที่เป็นที่รักของทุกคน? ลูกต้องใช้ความเพียรพยายามใดเพื่อที่จะประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูง?
- คำตอบ:** ลูกๆ ที่เติมอารมณ์ของพวกเขาและให้ทานแก่ผู้อื่นมากมายเป็นที่รักของทุกคน ลูกจำเป็นต้องได้รับพรจากผู้คนมากมายเพื่อที่จะประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูง ไม่ใช่เรื่องเกี่ยวกับความมั่งคั่งในสิ่งนี้ แต่ลูกต้องเฝ้าแต่ให้คุณประโยชน์แก่ผู้อื่นมากมายด้วยความมั่งคั่งของความรู้ เพียงลูกๆ โยคีและมีความสุขเท่านั้นที่ประกาศชื่อเสียงเกียรติคุณของพ่อ

โอมชานติ พ่อทางจิตหนึ่งที่นี่และอธิบายแก่ลูกๆ ทางจิต ลูกๆ รู้ว่าลูกต้องกลับบ้าน ก่อนหน้านี้ลูกไม่รู้สิ่งนี้เลย พ่ออธิบายแก่ลูก ตามละคร การอธิบายของพ่อแก่ลูกในเวลานี้ดูเหมือนจะถูกต้อง ไม่มีใครอื่นสามารถอธิบายสิ่งนี้ให้แก่ลูก เวลาลูกต้องกลับบ้าน ผู้ที่ไม่บริสุทธิ์ไม่สามารถกลับบ้านได้ ลูกได้รับความรู้ในเวลานี้และเพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่ให้ความรู้แก่ลูก ก่อนอื่นใจลูกต้องจดจำว่าลูกต้องกลับบ้าน ลูกเรียกหาบาบาแต่ลูกไม่รู้สิ่งใดเลย ทันทีทันใดเมื่อเวลามาถึงบาบาก็มาที่นี่ เวลานั้นท่านเฝ้าแต่อธิบายสิ่งใหม่ๆ ให้แก่ลูก ลูกๆ รู้ว่าเวลานี้เราต้องกลับบ้านและเหตุนี้เองจากไม่บริสุทธิ์เราต้องกลับมาบริสุทธิ์ มิฉะนั้นจะต้องมีการลงโทษและสถานภาพของลูกจะต้องถูกทำลายด้วยเช่นกัน มีความแตกต่างเป็นอย่างมากระหว่างราชาและยาจกที่นั่นเหมือนกับที่มีความแตกต่างระหว่างราชาและยาจกที่นี่ ทุกสิ่งขึ้นอยู่กับความเพียรพยายามของลูก เวลานั้นพ่อพูดว่า ลูกเองเคยไม่บริสุทธิ์และเหตุนี้เองลูกเคยเรียกหา มีการอธิบายสิ่งทั้งหมดนี้แก่ลูก ในเวลานี้สิ่งนี้ไม่ได้อยู่ในสติปัญญาของลูกในหนทางของความไม่รู้ พ่อพูดว่า ดวงวิญญาณที่กลับมาตาโมประธานต้องกลับมาสาโตประธาน เวลาลูกกลับมาสาโตประธานได้อย่างไรสามารถอธิบายได้ด้วยภาพของบันได พร้อมกันนี้ลูกต้องสร้างสมคุณธรรมที่สูงส่งด้วยเช่นกัน นี่คือโรงเรียนที่ไม่มีขีดจำกัด ในโรงเรียนพวกเขาเก็บทะเบียนประวัติ ดี, ดีกว่า และดีที่สุด ลูกๆ ซึ่งเป็นประโยชน์ในงานรับใช้มีความอ่อนหวานอย่างยิ่ง ทะเบียนประวัติของพวกเขาดี หากทะเบียนประวัติไม่ดีก็จะไม่มีความกระตือรือร้นนั้น ทุกสิ่งขึ้นอยู่กับการศึกษาเล่าเรียน โยคะและคุณธรรมที่สูงส่งของลูก ลูกๆ รู้ว่าพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดกำลังสอนลูกอยู่ในเวลานี้ ก่อนหน้านี้เราเป็นของสกุลศูทรและเวลานี้เราเป็นของสกุลบราห์มิน เราคือบราห์มิน ลูกของประชาบิดาบราห์มา ลูกมากมายลิ้มสิ่งนี้ ในเมื่อลูกจดจำพ่อลูกต้องจดจำบราห์มาด้วยเช่นกัน ควรจะมีความซาบซึ้งด้วยเช่นกันที่ลูกเป็นของสกุลบราห์มิน เมื่อลูกลิ้มสิ่งนี้ความซาบซึ้งก็ไม่สูงขึ้นที่ลูกเป็นของสกุลบราห์มินและที่ลูกเป็นของสกุลเทพ ใครสร้างสกุลบราห์มิน? พ่อนำลูกเข้ามาสู่สกุลบราห์มินด้วยบราห์มา นี่ไม่ใช่ราชวงศ์ของบราห์มิน นี่เป็นครอบครัวเล็กๆ หากลูกพิจารณาว่าตนเองเป็นบราห์มินในเวลานี้แล้วลูกก็จะกลายเป็นเทพด้วย เมื่อลูกซ่องแหวะอยู่ในธุรกิจของลูก ลูกก็ลิ้มทุกสิ่งอื่น ลูกลิ้มแม้กระทั่งว่าลูกคือบราห์มิน ทันทีที่ลูกเป็นอิสระจากธุรกิจของลูก ลูกควรซ่องแหวะตนเองอยู่ในการทำความเพียรพยายาม บางคนต้องให้ความใส่ใจกับธุรกิจของพวกเขามากขึ้น ทันทีที่งานของลูกจบสิ้น จงให้ความใส่ใจกับตนเอง นั่งลงในการจดจำระลึกถึง ลูกมีเข็มกลัดติดหน้าอกที่ดีมาก มีภาพของลักษมีและนารายณ์และตรีมูรติด้วยเช่นกัน บาบา กำลังทำให้เราเป็นเช่นนั้น นี่คือนั่น นี่คือนามมานะบาฟ! บางคนพัฒนานิสัยชนะที่ผู้อื่นนั้นไม่ ความเลื่อมใสศรัทธาในเวลานี้ได้มาถึงจุดสิ้นสุดด้วยเช่นกัน เวลาลูกต้องจดจำพ่อ พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดกำลังให้มรดกที่ไม่มีขีดจำกัดแก่ลูกในเวลานี้ และดังนั้นลูกจึงมีความสุข บางคนพัฒนาความรักที่ดีมากและบางคนก็น้อยกว่า เป็นสิ่งที่ย่าง่ายดายมาก คำว่า ‘มานมานะบาฟ’ นั้นใช้ในตอนเริ่มต้นและในตอนจบของกิตะ นี่คือนบของกิตะเดียวกันที่เกิดขึ้น เป็นเพียงที่พวกเขาได้ใส่ชื่อของกฤษณะเข้าไป ตัวอย่างทั้งหมด ฯลฯ ในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาเป็นของเวลานี้ ในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาไม่มีใครจะพูดว่า ละทิ้งจิตสำนึกของร่างกายและพิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ พ่อให้คำสอนเหล่านี้แก่ลูกทันทีที่พ่อมา ลูกมีศรัทธาว่าศาสนาเทพมีการก่อตั้งขึ้นด้วยลูก อาณาจักรกำลังมีการก่อตั้งขึ้นมาด้วยเช่นกัน ไม่มีเรื่องของการบราใดๆ ฯลฯ ในสิ่งนี้ เวลานั้นพ่อกำลังสอนความบริสุทธิ์แก่ลูกและสิ่งนั้นจะคงอยู่อย่างถาวรเป็นเวลาครึ่งหนึ่งของวงจร อาณาจักรของราวันไม่ได้คงอยู่ที่นั่น เวลาลูกได้รับชัยชนะเหนืออิกเลส ลูกรู้ว่าเวลานี้ลูกกำลังก่อตั้งอาณาจักรอย่างแท้จริงเช่นที่ลูกเคยทำในวงจรก่อนหน้านี้ โลกเก่านี้กำลังจะจบสิ้นสำหรับเรา วงจรละครนี้ยังคงหมุนต่อไป ที่นั่นจะไม่มีสิ่งใดนอกจากทองคำ สิ่งใดก็ตามที่มีอยู่ก่อนหน้านี้จะมีขึ้นอีกครั้ง ไม่มีเรื่องของการกลับมาสืบสนในสิ่งนี้ พวกเขาแสดง

ละครเกี่ยวกับมายาและนักมายากล เขาเห็นอิฐทองคำในฉนวน ลูกก็เห็นพระราชวังทองคำในสวรรค์เช่นกัน ลูกไม่สามารถนำสิ่งต่างๆของสถานที่นั้นมาที่นี่ได้ เหล่านั้นเป็นเพียงนิมิต ลูกไม่รู้ถึงสิ่งต่างๆ เหล่านี้ในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา เวลาที่พ่อพูดว่า พ่อมาเพื่อพาลูกกลับบ้าน มีความกระสับกระส่ายโดยปราศจากลูก เมื่อถึงเวลาพ่อเริ่มรู้สึกกระสับกระส่ายที่เวลาเมื่อพ่อควรจะลงมา ลูกๆไม่มีความสุขและกำลังเรียกหา พ่อรู้สึกเมตตาต่อพวกเขาและดังนั้นพ่อคิดว่าพ่อควรจะไปหาพวกเขา เมื่อเป็นเวลาในละครพ่อก็มีความคิดนี้และรู้สึกว่เวลาที่พ่อควรจะไป พวกเขาได้แสดงละครซึ่งพวกเขาได้แสดงให้เห็นการอวตารของวิษณุ อย่างไรก็ตามการอวตารของวิษณุไม่ได้เกิดขึ้นจริงๆ แต่วันสติปัญญาของผู้คนก็เสียไปเรื่อยๆ พวกเขาไม่เข้าใจสิ่งใดเลย ดวงวิญญาณกลับมาไม่บริสุทธิ์ เวลาที่พ่อพูดว่า ลูกๆ กลับมาบริสุทธิ์เพื่อที่จะสามารถมีอาณาจักรของราม ลูกๆ ไม่รู้จักราม เมื่อพวกเขากราบไหว้บูชาชื่อว่า ท่านก็ได้ถูกเรียกว่าราม ดูเหมือนจะถูกต้องที่พูดว่า ชีพบาบา ไม่มีความสนใจใดในความเลื่อมใสศรัทธา เวลาที่ลูกมีความสนใจนี้ พ่อเองพูดว่า ลูกๆ ที่แสนหวานพ่อมาเพื่อพาลูกกลับไป แล้วลูกดวงวิญญาณก็ไปสู่ดินแดนแห่งความสุขจากที่นั่นโดยอัตโนมัติ พ่อจะไม่กลายเป็นมิตรร่วมทางของลูกที่นั่น ตามสภาพของลูก ลูกดวงวิญญาณจะไปและเข้าไปในร่างอื่น, ครรภ์อื่น พวกเขาได้แสดงให้เห็นว่าศรัทธาขณะใดลอยมาบนใบโพธิ์ สิ่งนี้ไม่มีเรื่องของการมหาสมุทร เขาอยู่ในครรภ์อย่างสบายมาก บาบาพูดว่า พ่อไม่ได้เข้ามาในครรภ์ พ่อเข้ามาในบางคน พ่อไม่ได้กลายเป็นเด็ก แทนที่จะเป็นพ่อพวกเขาพิจารณาว่าภรรยาเป็นเด็กและพวกเขาเองก็สนุกสนานกับภรรยา พวกเขาเชื่อว่าภรรยาให้ความรู้และเหตุนี้เองพวกเขาจึงรักภรรยาอย่างมากมาย พ่อพาทุกคนกลับไปกับพ่อ และพ่อก็ส่งลูกไปที่นั่นและแล้วบทบาทของพ่อก็สิ้นสุดลง พ่อไม่มีบทบาทใดๆเป็นเวลาถึงครึ่งวงจร แล้วบทบาทของพ่อก็เริ่มขึ้นในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา นี่เป็นสิ่งที่ถูกกำหนดไว้แล้วในละครด้วยเช่นกัน เวลานี้เป็นเรื่องง่ายสำหรับลูกที่จะเข้าใจและอธิบายความรู้นี้ เมื่อลูกอธิบายให้แก่ผู้อื่นลูกจะมีความสุขนั้นและลูกก็จะได้รับสถานภาพที่สูงด้วยเช่นกัน เมื่อผู้คนหนึ่งนั้นและรับฟังสิ่งนี้พวกเขาชื่นชอบ แต่ทันทีที่เขาก้าวออกไปข้างนอกพวกเขาก็ลืม พวกเขาเป็นเหมือนกับนักโทษ พวกเขาทำความเสียหายอย่างใดอย่างหนึ่งและก็เข้าไปอยู่ในคุก สภาพของลูกเป็นเช่นนั้นด้วยเช่นกัน ลูกทำสัญญาขณะที่อยู่ในครรภ์และสัญญาใดก็ตามที่ลูกทำที่นั่นก็จะคงอยู่ที่นั่น เรื่องราวเหล่านั้นทั้งหมดได้เคยถูกสร้างขึ้นมาเพื่อที่ผู้คนจะไม่ทำบาป ดวงวิญญาณได้นำสันสการ์ของเขาไปกับเขา และดังนั้นบางคนก็กลายเป็นบัณฑิตในวัยเด็กของเขา ผู้คนคิดว่าดวงวิญญาณมีภูมิคุ้มกันต่อผลกระทบของการกระทำ อย่างไรก็ตามดวงวิญญาณไม่มีภูมิคุ้มกัน มันคือดวงวิญญาณที่นำสันสการ์ที่ดีและไม่ดีไป และเหตุนี้เอง จึงมีความทุกข์ทรมานสำหรับการกระทำในอดีต เวลาที่ลูกกำลังนำสันสการ์ที่บริสุทธิ์ไปกับลูก ลูกศึกษาเล่าเรียนและประกาศสิทธิ์ในสถานภาพ บาบาพาณูดวงวิญญาณกลับบ้าน เพียงไม่กี่ดวงวิญญาณเท่านั้นที่ยังคงอยู่ พวกเขายังคงลงมาเรื่อยๆในเวลาสุดท้าย เพียงผู้ที่ต้องลงมาสุดท้ายเท่านั้นที่อยู่ที่นี่ มีลูกประจำ ลูกประจำถูกสร้างขึ้นมาเรื่อยๆตามลำดับกันไป และที่เหลือทั้งหมดจะไปสู่สวรรค์จนถึงเวลาสุดท้าย บาบาอธิบายแก่ลูกอย่างดีมาก บางคนก็สามารถซึมซับได้ในขณะที่ผู้อื่นไม่ สภาพของพวกเขาเป็นเช่นนั้นและดังนั้นพวกเขาจึงได้รับสถานภาพตามนั้นด้วยเช่นกัน ลูกๆ ต้องกลับมามีความเมตตาและให้คุณประโยชน์ ละครถูกสร้างขึ้นในลักษณะนั้น ไม่สามารถประเมินใครได้ ลูกจะศึกษาเล่าเรียนมากเท่าที่ลูกได้เคยศึกษาเล่าเรียนในวงจรก่อนหน้านี้เท่านั้น ลูกจะไม่ศึกษาได้มากกว่านั้น ไม่ว่าลูกจะได้รับแรงบันดาลใจให้ทำความเพียรพยายามมากเพียงใดก็ไม่สามารถมีความแตกต่างใดๆได้ จะมีความแตกต่างเมื่อลูกให้ความรู้แก่ผู้อื่น สิ่งนี้ตามลำดับกันไป มีความแตกต่างระหว่างราชาและยาจก เพชรพลอยของความรู้ที่ไม่สูญสลายเหล่านี้ทำให้ลูกเป็นราชา หากลูกไม่เพียรพยายามลูกก็กลายเป็นยาจก นี่คือการเรียนที่ไม่มีขีดจำกัด มีชั้นหนึ่ง, ชั้นสอง และชั้นสามที่นั่น ในความเลื่อมใสศรัทธาไม่มีเรื่องของการศึกษาเล่าเรียน ที่นั่นเป็นเรื่องของการลงมา เป็นสิ่งที่สวยงามมาก พวกเขาเล่นเครื่องดนตรีและร้องเพลงสรรเสริญ ขณะที่ลูกต้องอยู่อย่างเงิบสงบนที่นี่ ไม่มีเพลงที่แสดงความรักและความเลื่อมใสศรัทธาใดๆ ฯลฯ ที่ลูกจะร้องเสียงดัง ลูกได้ทำแสดงความเลื่อมใสศรัทธามาถึงครึ่งวงจร มีการแสดงของความเลื่อมใสศรัทธาอย่างมาก ลูกแต่ละคนมีบทบาทของตนเอง บางคนตกลงมาและบางคนก็ไต่ขึ้นไป โชคของบางคนดีและบางคนก็มีโชคน้อยกว่า บาบาเฉลยลูกแต่ละคนทำความเพียรพยายามเดียวกัน การศึกษาเดียวกันและก็ครูเดียวกันด้วย แต่ที่เหลือทั้งหมดคือนาย หากบุคคลสำคัญพูดว่าเขาไม่มีเวลา ถามเขาว่า “เราควรไปที่บ้านของท่านเพื่อสอนท่านหรือไม่?” เพราะพวกเขามีความหลงทะนงตนของเขาเอง เมื่อลูกจับคนหนึ่งได้สิ่งนี้จะมีผลกระทบต่อคนอื่นด้วย หากบุคคลนั้นบอกผู้อื่นว่าความรู้ที่ดีแล้วผู้คนเหล่านั้นก็จะพูดว่าเขาได้รับการแต่งตั้งด้วยบราห์มาภุมาริ เหตุนี้เองเขาจึงเพียงแต่พูดว่าสิ่งนี้ดี ลูกๆ จำเป็นต้องมีพลังโยคะที่ดีมาก ต้องเป็นพลังโยคะในดาบของความรู้ หากพวกเขามีความสุขและเป็นโยคีพวกเขาจะประกาศเกียรติคุณชื่อเสียงพ่อ สิ่งนี้ตามลำดับกันไป อาณาจักรต้องถูกสร้างขึ้นมา พ่อพูดว่า เป็นสิ่งที่ง่ายมากที่จะซึมซับ ยิ่งลูกจดจำบาบาเท่าไรลูกก็จะยิ่งมีความรักต่อท่านมากเท่านั้น จะมีแรงดึงดูดนั้น หากเพิ่มความสะอาดก็จะถูกดึงดูดด้วยแม่เหล็ก หากเพิ่มเป็นสนิมก็จะไม่ถูกดึงดูด ก็เป็นเช่นเดียวกันที่นี่ เมื่อลูกกลับสะอาดลูกก็ประกาศสิทธิ์ในอันดับแรก สนิมจะถูกขจัดออกไปด้วยการมีการจดจำระลึกถึงพ่อ มีเพลงร้องว่า เป็นความยิ่งใหญ่ของกูรู

และเหตุนี้เองจึงมีคำกล่าวว่า กุรูบราห์มา กุรูวิชฌ... กุรูเหล่านั้นที่ทำพิธีหมั้นคือมนุษย์ ลูกได้หมั้นหมายกับชีวาไม่ใช่บราห์มา และดังนั้นลูกต้องจดจำชีวา ไม่มีความจำเป็นสำหรับรูปภาพของผู้ที่เป็นสื่อกลาง เมื่อการหมั้นหมายถูกกำหนดไว้แล้ว พวกเขาก็เฝ้าแต่จดจำกันและกัน และดังนั้นผู้นี้ที่อยู่ในระหว่างกลางก็ได้รับค่านายหน้าด้วยเช่นกัน เขาได้รับบางสิ่งสำหรับการหมั้นหมายที่ถูกกำหนดไว้ และสำหรับการให้ชีวาเข้ามาในตัวเขา ท่าน(ชีพบาบา)นั้นยืมร่างนี้มาใช้และดังนั้นจึงมีแรงดั้นด้วยเช่นกัน เหตุนี้เองท่านจึงอธิบายแก่ลูกๆด้วยเช่นกันว่า ยิ่งลูกให้ประโยชน์แก่ผู้อื่นมากเท่าไรลูกก็จะยิ่งได้รับผลรางวัลมากขึ้นตามนั้น เหล่านี้เป็นประเด็นของความรู้ เฝ้าแต่ให้ความรู้แก่ผู้อื่นและลูกจะได้รับพร ไม่มีความจำเป็นสำหรับเงิน แม้ว่ามาฆาจะไม่มีเงินใดๆเธอก็ให้ประโยชน์แก่ผู้คนมากมาย แต่ละคนมีบทบาทของตนเองในละคร เมื่อผู้ที่มั่งคั่งให้ท่านเงินหรือเปิดพิพิธภัณฑสถานก็ได้รับพรจากผู้คนมากมาย ดังนั้นเขาได้รับสถานภาพที่ดีของการเป็นคนที่มีมั่งคั่ง ผู้ที่มั่งคั่งนั้นก็จะมีสาวใช้และคนรับใช้มากมาย ผู้ที่มั่งคั่งมีเงินมากมายและดังนั้นพวกเขาจึงให้กุยิม เป็นสิ่งที่ดีที่จะกลายเป็นผู้ที่มั่งคั่ง เป็นคนจนที่ต่อมากลายเป็นคนมั่งคั่ง คนที่มั่งคั่งในเวลานี้ไม่มีความกล้าหาญนั้น บราห์มานี้ได้ให้ทุกสิ่งไว้ในพื้นที่ มีคำกล่าวว่า “มือเหล่านั้นที่ให้อยู่เสมอ...” บาบามาเข้ามาในตัวเขาและดังนั้นเขาจึงให้ทุกสิ่ง ลูกมีชีวิตอยู่ในการจำได้อย่างไร? ลูกเคยมีบ้านใหญ่ รถยนต์ รถบัส ฯลฯ ลูกเคยมีทุกสิ่ง เวลานี้พอพูดว่า กลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ ! ลูกควรจะมีชีวิตอย่างมากมายที่พระเจ้ากำลังจะสอนลูก! พ่อให้สมบัติที่มีค่ามากมายแก่ลูก ลูกไม่ได้ซึมซับสิ่งเหล่านั้นไว้ ลูกไม่มีพลังที่จะรับสิ่งเหล่านั้น ลูกไม่ได้ทำตามศรัทธา พอพูดว่า ลูกๆ เติบโตมาของลูก ผู้คนเหล่านั้นไปหาทางเก่า และพูดว่า เติบโตมาของเรายิ่งใหญ่! บาบามาเติบโตมาของผู้คนมากมายที่นี่ แต่พื้นที่ที่พวกเขาออกไปข้างนอกพวกเขาก็กลับมาว่างเปล่า พอพูดว่า พ่อให้สมบัติที่มีค่าที่สุดมาสมทบอย่างมากมายแก่ลูก พ่อเติมเต็มมาของลูกด้วยเพชรพลอยแห่งความรู้ แม้กระนั้นสิ่งนี้ก็ตามลำดับกันไปในการเติมเต็มมาของลูก แล้วลูกก็ให้ท่านแก่ผู้อื่นและแล้วลูกก็เป็นที่รักของทุกคนด้วยเช่นกัน หากลูกไม่มีสิ่งใดลูกจะให้อะไร? ลูกต้องเข้าใจและอธิบายวงจรของ 84 ชาติเกิดอย่างดีมาก แต่ต้องใช้ความเพียรพยายามสำหรับการมีโยคะ เวลานี้ลูกอยู่ในสนามรบ ลูกกำลังต่อสู้เพื่อเอาชนะมาฆา หากลูกสอบตกลูกจะกลายเป็นส่วนหนึ่งของจักรวาล นี่คือนางสิ่งที่จะต้องเข้าใจ ลูกๆ ลูกควรที่จะมีความสุขอย่างมาก บาบาท่านได้ให้มรดกมากมายแก่เรา หากสิ่งนี้คงอยู่ในสติปัญญาของลูกตลอดทั้งวันขณะที่นั่งและเคลื่อนไหวไปมาลูกก็สามารถซึมซับได้ โยคะคือสิ่งหลัก เป็นไปด้วยโยคะที่ลูกทำให้โลกบริสุทธิ์ แล้วลูกก็ปกครองอาณาจักรตามความรู้ที่ลูกรับ เงินทั้งหมดนั้น ฯลฯ จะกลายเป็นผงธุลี แต่รายได้ที่ไม่สูญสลายนี้จะไปกับลูก ลูกที่รู้คิดจะพูดว่าพวกเขาจะประกาศสิทธิในมรดกอย่างเต็มที่จากบาบา หากไม่อยู่ในโชคของบางคน พวกเขาก็จะประกาศสิทธิในสถานภาพที่มีค่าไม่กี่สตางค์ อัจชะ

ถึงลูกๆที่สดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. รักษาทะเบียนประวัติที่ถูกต้องของการศึกษาเล่าเรียนและคุณธรรมที่สูงส่งของลูก กลับมาอ่อนหวานอย่างมากๆ รักษาความซบซึ้งว่าลูกคือบราห์มิน สิ่งสร้างที่เกิดจากปากของบราห์มา
2. เพื่อที่จะได้รับความรักและพรของทุกคน เติบโตมาของลูกด้วยเพชรพลอยแห่งความรู้และให้ท่านแก่ทุกคน กลายเป็นเครื่องมือที่จะให้ประโยชน์แก่ผู้คนมากมาย

พร: ขอให้ลูกเป็นดวงวิญญาณที่มีความรู้ และอุทิศความอ่อนแอหลักๆ ของลูกด้วยความรักที่มีต่อพ่อ บัพดาตาเห็นว่า จนถึงตอนนี้ลูกส่วนใหญ่มีความคิดที่ไร้ประโยชน์ของกิเลสทั้งห้า แม้แต่บางดวงวิญญาณที่มีความรู้บางครั้งก็ยังพัฒนาความหลงทะนงตนเกี่ยวกับคุณธรรมและคุณสมบัติพิเศษของเขา ลูกแต่ละคนรู้เกี่ยวกับความอ่อนแอหลักหรือสัณสการของตนเอง ดังนั้น การอุทิศความอ่อนแอด้วยความรักที่มีต่อพ่อเป็นข้อพิสูจน์ของความรัก ดวงวิญญาณที่มีความรักและมีความรู้จะอุทิศความคิดไร้ประโยชน์ของพวกเขาเนื่องจากความรักที่มีต่อพ่อ

คติพจน์: การอยู่อย่างมั่นคงบนที่นั่งของความเคารพตนเองและการให้ความเคารพกับทุกคน คือการเป็นดวงวิญญาณที่มีค่าต่อการได้รับความเคารพ